

TYDZIEŃ SIÓDMY

DARY DUCHA ŚWIĘTEGO

Jest to ostatnie nauczanie, które ma na celu zebrać pewne treści i spojrzeć w przyszłość. Podczas modlitwy w grupie lub modlitwy osobistej możesz modlić się używając darów ofiarowanych ci przez Pana Boga i prosić o dar, którego pragniesz.

Na modlitwie w grupie osoby proszące o dar mogą klęknąć lub usiąść, pozostali mogą położyć na nich ręce i prosić o ten charyzmat. Jeżeli przeżywasz seminarium sam, stań przed Bogiem, oddaj się Jemu przez ręce Dziewicy Maryi i proś w wierze o dar, którym Bóg, według ciebie, pragnie cię obdarzyć lub pomnożyć w tobie.

Dary słowa:

To dary, które są związane a jakiś sposób ze słowem.

Jednym z najpiękniejszych darów słowa jest dar Pisma Świętego, kiedy słowo Boże staje się żywe. Osoba obdarzona tym darem ma łatwość znalezienia odpowiedniego fragmentu biblijnego w każdej sytuacji. Często otworzy ona Pismo Święte na słowach, które zbudują, pocieszą, otworzą oczy, pokażą błąd (porównaj 2 Tm 3,16). Jak w przypadku każdego daru, wymagana jest ostrożność – tekst może być wykorzystany do osobistego prowadzenia w danej sytuacji.

- Proroctwo. Święty Paweł zachęca nas do modlitwy o ten dar. Każdy kto myśli, że ma dar proroctwa od Pana Boga, powinien jak najszybciej rozeznaczyć jego autentyczność. Na spotkaniu w grupie modlitewnej także lider powinien rozeznawać proroctwa. Lider może rejestrować słowa prorocze, by dostrzec, w jaki sposób Bóg prowadzi jego i wspólnotę.
- Ewangelizacja. Wszyscy będący w zewnętrznej służbie Kościoła powinni modlić się o ten dar. Powinni prosić nie tylko o dar, ale także

o charyzmat głoszenia Ewangelii Jezusa. Pan Bóg często wzywa ludzi świeckich do służenia słowem. Także pisarze czy dziennikarze winni prosić o ten dar. Pan Bóg udziela tego charyzmatu również „zwykłym ludziom”, by mogli go używać dyskretnie w codziennych spotkaniach z innymi ludźmi.

- Słowa mądrości, zachęty, pocieszenia to kolejne Boże dary słowa, za pomocą których budujemy Ciało Chrystusa.
- Języki to dar modlitwy i uwielbienia, ale przede wszystkim to dar służby. Modlitwa za innych w językach jest najskuteczniejszą formą modlitwy wstawieniowej. Jeżeli nie znamy wszystkich szczegółów problemu, za który się modlimy, możemy tylko modlić się w językach, zostawiając zrozumienie Bogu. Można tak modlić się na przykład za współpasażerów w środkach komunikacji publicznej lub za ludzi, których mijamy na ulicy, a którzy wyglądają na zmartwionych. Śpiew w językach nad dziećmi, zwłaszcza gdy są one nieszczęśliwe czy zdenerwowane, przynosi im ukojenie. Taka modlitwa przy łóżku chorego czy umierającego, często w ciszy, w zależności od okoliczności, przynosi pokój.

Dary mocy:

To dary służenia innym poprzez przyzywanie i wykorzystywanie mocy Boga.

- Uzdrawienie. Osoby pracujące w zawodach związanych ze służbą zdrowia mogą prosić, by Bóg przemienił ich dary naturalne w tej dziedzinie w charyzmaty. Wtedy będą mogli nie tylko lepiej służyć w swojej pracy, ale także głębiej wpłynąć na pacjentów nie mówiąc wcale o sprawach duchowych. Umiejętność rozeznawania poprowadzi ich w tym doświadczeniu. Rodzice, jeżeli czują, że Pan Bóg ich tak prowadzi, mogą prosić o ten dar na wypadek, gdyby dzieci zraniły się lub chorowały.
4. Uwalnianie. Moc imienia Jezus przepędza wroga. Ci, którzy żyją w trudnych warunkach i środowiskach, powinni prosić o ten dar. Z daru tego należy korzystać w ciszy i prostocie. Można go użyć do ochrony siebie i dzieci. Zanim zaczniemy wypędzać złe duchy z innych ludzi, musimy wprawdzie prosić o wypełnienie się woli Bożej. Prostą posługę uwolnienia mogą wypełnić w ciszy pojedyncze oso-

by. Oficjalne egzorcyzmy może przeprowadzać tylko wyznaczony przez biskupa kapłan.

- Wstawiennictwo. Wszyscy jesteśmy powołani, by wstawiać się za innych, za sytuację panującą na świecie, za władze publiczne. *Zalecam więc przede wszystkim, by prośby, modlitwy, wspólne błagania, dziękczynienia odprawiane były za wszystkich ludzi; za królów i za wszystkich sprawujących władzę, abyśmy mogli prowadzić życie ciche i spokojne z całą pobożnością i łagodnością* (1 Tm 2,1-2). Niektórych Pan Bóg wzywa do szczególnej posługi wstawiennictwa. Zazwyczaj wskazuje grupę ludzi, za którą potrzebne jest wstawiennictwo. Inni odczuwają potrzebę modlitwy i postu za konkretną osobę lub konkretną sytuację. Ta posługa wymaga wiele siły od Pana Boga.

Zakończenie i podziękowania

Zakończmy seminarium, dziękując Jezusowi i Jego Matce, Maryi, za Ich obecność i pomoc w ciągu tych tygodni. Wszystkie łaski, jakimi obdarzył nas Jezus, przepłynęły przez ręce Maryi, a wszystkie nasze prośby dotarły przed tron Boga za Jej wstawiennictwem.

Otrzymaliśmy nowe wylanie Ducha Świętego (może jeszcze nie widzisz Jego owoców – poczekaj) i teraz *mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujemy* (Ga 5,25). Widzimy teraz wszystko nowymi oczyma – z perspektywy Jezusa. *Bo w Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy* (Ap 17,28). W każdej rzeczy, okolicznościach, wydarzeniu widzimy miłującego nas Boga, działającego dla nas z miłości. Wszystko nam o Nim mówi.

„Widzę Jego krew na płatkach róży
A chwałę Jego oczu w gwiazdach”

(Józef Plunkett 1887 – 1916)

Modlitwa końcowa

Dlatego modlimy się zawsze za was, by Bóg nasz uczynił was godnymi swego wezwania, aby z mocą udoskonalił w was wszelkie pragnienie dobra oraz czyn płynący z wiary. Aby w was zostało uwielbione imię Pana naszego Jezusa Chrystusa – a wy w Nim – za łaską Boga naszego i Pana Jezusa Chrystusa (2 Tes 1,11-12).